

[Sørensen (Sejfflod).]

Kreaturer fra Besætninger, hvis Ejere underkaster sig visse nærmere Regler. Staten yder en Trediedel til samtlige Udgifter ifølge Lovforslaget, dog højst 1 Mill. Kr. Af Fondens Midler kan anvendes et Beløb af indtil 100 000 Kr. til Undersøgelse og Forsøg vedrørende en rationel Bekæmpelse af Kalvekastning. Endvidere kan der anvendes et Beløb af indtil 200 000 Kr. til Indkøb af rene Dyr til Besætninger paa Husmandsbrug, der er oprettet efter Jordlovene. Det Overskud, der ved Udgangen af Aaret 1940 maatte være efter den tidligere Lov, overgaar til den nævnte Fond.

Loven træder i Kraft straks efter Vedtagelsen og gælder indtil Udgangen af 1941.

Lovforslaget ledsages af en Del Bemærkninger, hvoraf det fremgaar, at denne Lovgivning har virket meget gavnligt for Landbruget i sundhedsmæssig Henseende. Jeg vil gerne slutte med at henvise til Lovforslagets udførlige Bemærkninger, særlig til Bilag 1 og 2, og til Ministerens Forelæggelsestale og paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse og hurtigt Fremme.

Einar Simonsen: Det maa hilses med Tilfredshed, at den højtærede Landbrugsminister gennem det foreliggende Lovforslag tilsigter en Videreførelse af Arbejdet med Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen. Det fremgaar da ogsaa saavel af Bemærkningerne til Lovforslaget som af Ministerens Forelæggelsestale, at der fra alle Sider inden for Landbrugsorganisationerne og Veterinærmyndighederne er Enighed om Ønskeligheden af, at dette Arbejde fortsættes. Loven er jo en Bemyndigelseslov, idet dens Administration overlades til Ministeren sammen med et Udvalg. Om dette og Lovens Nødvendighed er der altsaa fuld Enighed. Derimod fremgaar det ikke helt klart, om der ogsaa er Enighed mellem de forskellige Organisationer og Ministeren angaaende Fremskaffelsen af de Midler, der maa tilvejebringes. Jeg tænker her paa Stk. 3 i § 1, hvor det fastsættes, at Statens Andel af de samlede Udgifter skal være en Trediedel, dog ikke over 1 Mill. Kr. Der staar i dette Afsnit, at Landbrugsministeren kan af Statskassen udrede indtil en Trediedel. Nu er det maaske en formel Bemærkning, men hvis det var et kontraktligt Forhold mellem to Parter, hvor man ikke var helt sikker paa den enes Soliditet, vilde man i hvert Fald sikre sig, at der stod „skal“ i Stedet for „kan“. Nu er det imid-

lertid almindelig Sprogbrug, selv om det ikke er korrekt, og jeg skal ikke opholde mig ved det, jeg mener ogsaa, at Landbrugsministeren er en solid Partner, men ellers kunde han jo sige, at der staar ikke noget om, at han *skal* yde denne Trediedel.

Fremskaffelsen af Midlerne til Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen skal ske paa den Maade, at der opkræves en Afgift af Eksportkreaturer paa 1 Øre pr. kg. Dette er diametralt modsat den Fremgangsmaade, hvorved man efter de tidligere Love har fremskaffet Midlerne, idet man dør har fremskaffet dem ved en Slagteafgift, der betales af Forbrugerne. Nu billiggøres Hjemmemarkedet indirekte ved den foreslaaede Eksportafgift, og det var derfor vist ikke helt urimeligt, om man under Hensyn til den almene Interesse, Spørgsmaalet har for Samfundet, lod Statskassen deltage i Udgifterne med Halvdelen i Stedet for med en Trediedel. Men det er et Spørgsmaal, som vi kan drøfte i det Udvalg, som jeg haaber bliver nedsat vedrørende Lovforslaget.

Et andet Spørgsmaal, som jeg har Lyst til at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, er Smittefarens fra Mennesker til Dyr. Der er ikke saa faa Eksempler paa, at rene Besætninger er blevet smittet af Kreaturpassere, som har haft Tuberkulose, og det er ikke helt konsekvent, at man nu yder Støtte til at bekæmpe Tuberkulosen blandt Husdyrene, hvis man samtidig udsætter dem for, at efter at dette er sket, kan de rene Dyr smittes af dem, der passer Dyrene. Derfor synes jeg, at det ikke er upaakrævet, at Lovgivningen har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Jeg vil jo ikke mene, at en Lovgivning, der tilsigter at forebygge en saadan Smittefare, hører hjemme under en Lov af saa midlertidig Karakter som den foreliggende, men at den hører hjemme under en mere permanent Lov, men jeg har ønsket at benytte Lejligheden til at drage Spørgsmaalet frem her og haaber, at Ministeren vil notere sig dets Betydning til senere.

Hvad angaar de andre Bestemmelser i Loven, om Støtte til Indkøb af rene Dyr til nyoprettede Brug og til Bekæmpelse eller Undersøgelse af den smitsomme Kastning, er vi i mit Parti indforstaaet med, at disse Bestemmelser bibeholdes i den fremtidige Lov, og jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor velvillige Støtte til Lovforslaget, som vi haaber gennem en Udvalgsbehandling kan faa den Form, det skal have.